

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – *Gospa Lurdska* – 7.30 + Hrman Josip god. i Milka

UTORAK – 7.30 + ob. Blaža i Verone Buhinjak

SRIJEDA – *Pepelnica* – 7.30 + Mišak Ivica i ob. Kosec Ivana

ČETVRTAK – *sv. Valentin* – 7.30 + Valent i Helena Jagačić i sinovi

PETAK – 7.30 + Lacko Terezija god. i Ivan

18.00 – *Pobožnost Križnog puta!*

SUBOTA – 17.00 – *skupna sv. misa!*

NEDJELJA – 1. KORIZMENA NEDJELJA

7.30 + župna

9.30 + Domiter Ivica, Lacko Stjepan i Dragica

11.00 + Hrman Ivka i Klement

15.00 – *Pobožnost Križnog puta!*

ŽUPNE AKTIVNOSTI: ministranti - subota u 16.00;

dječji zbor - nedjelja u 10.00

Župni vjeronauk: petak u 15.00 - prvopričesnici; petak u 16.00 - firmanici

Korizma, vrijeme približavanja Gospodinu

»Ali sada – riječ je Gospodnja – vratite se k meni svim srcem svojim: posteć', plaćuć' i kukajuć'. Razderite srca, a ne halje svoje! Vratite se Gospodinu bogu svome, jer on je nježnost sama i milosrđe...«

Gospodin nas želi odvojiti od zemaljskih stvari kako bismo se obratili njemu; želi da napustimo grijeh, koji uništava i ubija, te da se vratimo izvoru života i radosti. Sam Isus Krist najuzvišenija je milost u čitavoj Korizmi. On se sam pojavljuje pred nama u divnoj jednostavnosti evanđelja. Umjesto tvrdnje: „Nepopravljivo sam lijen, nisam ustrajan, ne mogu završiti stvari koje započnem“, bolje je kazati: „Nisam dovoljno blizu Krista.“ Vrijeme je da svatko od nas osjeti kako ga Krist potiče. Jer, ako smo skloni odgoditi ovu odluku, znajmo: pravi trenutak je došao. Započinje Korizma, smatrajmo je vremenom promjene i nade.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
veljača, 2013. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina V.

broj 11 (220)

10. veljače 2013.

5. NEDJELJA KROZ GODINU

*Prva poslanica
svetoga Pavla apostola Korinćanima
1 Kor 15, 3-8. 11*

Doista, predadoh vam ponajprije što i primih:

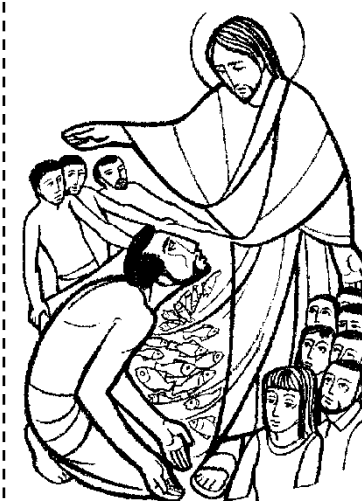
Krist umrije za grijehе naše po Pismima;
bi pokopan i uskrišen treći dan po Pismima;
ukaza se Kefi, zatim dvanaestorici.

Potom se ukaza braći,
kojih bijaše od pet stotina zajedno:
većina ih još i sada živi, a neki usnuše.

Zatim se ukaza Jakovu,
onda svim apostolima.

Najposlije, kao nedonoščetu,
ukaza se i meni.

Ili dakle ja ili oni:
tako propovijedamo,
tako vjerujete.

Pjesma prije evanđelja

Hajdete za mnom,
govori Gospodin,
učinit ću vas
ribarima ljudi!

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Bog jest svemoguć i ni o kome nije ovisan, ali On želi i treba našu suradnju. On želi uključiti ljude u djelo spasenja koje se i njih tiče - želi aktivne i savjesne suradnike. Ove nedjelje susrećemo trojicu ljudi koje Bog na osobit način poziva u svoju službu: to su prorok Izaija, apostol Pavao i apostol Petar. Oni spoznaju dvije stvari: da su grešni ljudi i da Božjoj riječi koja ih i takve grešne poziva treba vjerovati.

Prorok Izaija se nalazi u svetištu i ima viđenje, vidi Božje lice. Boji se jer je svjestan svoje grešnosti, svoje slabosti. No on prihvaća službu proroka, službu onoga koji će narod poticati na vjernost Bogu, koji će narod opominjati kad bude skrenuo s pravoga puta. I apostol Pavao priznaje svoju grešnost i nedosljednost. Svjestan je da je bio veliki i žestoki progonitelj kršćana i Kristova Evanđelja. Ali on se iz temelja mijenja: i tu svoju promjenu pripisuje Bogu i njegovoj milosti.

I priprosti ribar Petar, na temelju čudesnog ribolova spoznaje svoju grešnost. Govori: „Idi od mene, grešan sam čovjek, Gospodine!“ No, Isus ga postavlja za apostolskog prvaka. Što je Isus vidio u tom priprostom ribaru? Vidio je čovjeka koji mu vjeruje: Petar je na njegovu riječ bacio mreže usprkos činjenici da se to protivi zdravom razumu i svim zakonitostima ribolova. I bio je nagrađen velikim čudom.

Isus i sve nas treba. Treba našu suradnju. Svatko od nas je pozvan da bude Isusov suradnik. Roditelji su suradnici Božji kad odgajaju svoju djecu u vjeri i poštenju, djeca su suradnici Božji kad izvršavaju sve ono što se od njih očekuje i traži. Stari i nemoćni su suradnici Božji kad dragovoljno prihvaćaju svoj životni križ i svoje trpljenje. Svećenici su suradnici Božji kad navješćuju i propovijedaju Isusovu Radosnu vijest, kad ljude vraćaju na pravi put, kad svojim životom svjedoče Isusa. Danas je i nebeski rođendan kardinala Alojzija Stepinca. Neka nam njegov svijetli lik bude primjer i uzor u svjedočenju svoje vjere.

Josip Hadrović, župnik

NA NJEGOVU MJESTU

Stari pustinjač Sebastijan običavao je moliti u malom osamljenom svetištu na brežuljku. U svetištu se častilo čudotvorno raspelo koje ljudi bijahu prozvali „Milosni Krist“. Odasvud su dolazili da nađu milost i izmole pomoć.

Jednoga dana stari pustinjač odluči izmoliti milost i za sebe. Klečeći pred raspelom, molio je: „Gospodine, želio bih trpjeti s Tobom. Prepusti mi svoje mjesto. Želim biti na križu umjesto Tebe.“

Očiju uprtih u Raspetoga, šutke je čekao odgovor. Raspeti odjednom počeo micati usnama i reče mu: „Prijatelju, prihvaćam tvoju želju, ali pod jednim uvjetom: što god da se dogodi, što god da vidiš, ne smiješ progovoriti ni riječi“.

„Obećavam Ti, Gospodine.“

I zamijeniše se.

Nitko od vjernika nije zapazio da je na križu pribit Sebastijan, dok Gospodin kleči na njegovu mjestu. Pobožni su ljudi mimohodili, zazivajući milosti, a Sebastijan, vjeran svojem obećanju, nije progovorio ni riječi.

Ali jednog dana stigao je neki bogataš i, nakon što se pomolio, zaboravio je na klecalu kesu punu zlatnika. Sebastijan to vidje, ali nije rekao ništa. Nije progovorio ni sat vremena nakon toga, kad je stigao neki siromah, koji je, ne vjerujući tolikoj sreći, uzeo kesu i sav radostan odjurio. Sebastijan nije prozborio ništa ni kad je preda nj kleknuo mladić moleći njegovu zaštitu, jer je odlazio na dugo putovanje brodom. No nije izdržao kad je vidio bogataša koji je dojurio bez daha i, misleći da je mladić uzeo njegove zlatnike, počeo vikati iz svega glasa pozivajući žandare da ga uhite.

Tad se začuo povik: „Stanite!“

Začudeni ljudi su gledali u raspelo koje bijaše progovorilo. Sebastijan je objasnio sve što se dogodilo i bogataš se dao u potragu za siromahom. Mladić je žurno krenuo prema gradu da ne bi propustio brod. Kad u svetištu više ne bijaše nikoga, Krist se obrati Sebastijanu i ukori ga.

„Sidi s križa. Nisi dostojan da budeš na mom mjestu, nisi znao šutjeti.“

„Ali Gospodine“, bunio se Sebastijan zbunjeno. „Zar sam mogao dopustiti onu?“

„Ti ne znaš“, odgovori Gospodin, „da je za bogataša bilo bolje da izgubi zlatnike, jer se spremao učiniti veliku nepravdu. Siromahu su pak zlatnici bili jako potrebni. Što se tiče mladića, da su ga žandari zadržali, propustio bi brod i spasio život, jer njegov brod ovoga časa tone nasred oceana.“

preuzeto s bitno.net